

Czym jest „konsekracja” we Mszy Świętej?

Msza Święta jest nieskończonym Bożym szaleństwem – mówi święty Josemaría. Eucharystyczna obecność Chrystusa rozpoczyna się, gdy kapłan „in persona Christi” wypowiada słowa konsekracji, chleba i wina. Poświęcamy ten artykuł sercu Mszy Świętej.

11-04-2022

Streszczenie

1. Czym jest „konsekracja” we Mszy świętej? Czy to to samo, co przeistoczenie?
2. Dlaczego jest to ważne?
3. W którym momencie Mszy świętej ma to miejsce?
4. Kto może dokonać „konsekracji”?
5. Czy można konsekrować Eucharystię poza Mszą świętą?

1. Czym jest "konsekracja" we Mszy świętej? Czy to to samo, co **przeistoczenie?**

«Konsekracja» we Mszy świętej odnosi się do centralnego momentu, w którym chleb i wino, dzięki słowom Chrystusa wypowiedzianym przez kapłana i wezwaniu Ducha Świętego, stają się Ciałem i Krwią Chrystusa. Eucharystyczna obecność Chrystusa rozpoczyna się w chwili konsekracji i trwa tak długo, jak długo istnieją postacie

eucharystyczne (por. KKK 1377). Kościół pozostaje wierny nakazowi Pana z Ostatniej Wieczerzy i nadal sprawuje tę tajemnicę, na pamiątkę Jezusa Chrystusa, aż do Jego chwalebного przyścia (por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 1333, OWMR, nr 79 d).

Przez konsekrację chleba i wina następuje przemiana całej substancji chleba w Ciało Chrystusa, a całej substancji wina w Jego Krew. Pod konsekrowanymi postaciami chleba i wina sam Chrystus, żywy i chwalebny, jest obecny w sposób prawdziwy, rzeczywisty i substancjalny, ze swoim Ciałem, swoją Krwią, swoją duszą i swoim Bóstwem (por. KKK, 1413). Kościół nazywa tę przemianę *przeistoczeniem*, tak że słusznie można powiedzieć, że przez konsekrację dokonuje się *przeistoczenie* chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa.

*Teksty do medytacji świętego
Josemarí*

To, czego my nie możemy, może Pan. Jezus Chrystus, doskonały Bóg i doskonały Człowiek, nie pozostawia symbolu, lecz rzeczywistość: zostaje On sam. Odejdzie do Ojca, ale pozostanie z ludźmi. Nie zostawi nam zwykłego podarunku, który by przywoływał pamięć o Nim, wizerunku, który zazwyczaj z czasem blaknie, jak fotografia, która wkrótce staje się wypłowiała, pożółkła i bez znaczenia dla tych, którzy nie byli uczestnikami tamtej wzruszającej chwili. Pod postaciami chleba i wina jest On, rzeczywiście obecny: ze swoim Ciałem, Krwią, Duszą i Bóstwem. (*To Chrystus przechodzi*, 83).

Quam oblationem... Zbliża się chwila konsekracji. Teraz we Mszy świętej znowu przez kapłana działa Chrystus: *To jest Ciało moje. To jest*

kielich Krwi mojej. Jezus jest z nami!
Wraz z Przeistoczeniem powtarza się nieskończone szaleństwo Boże podyktowane Miłością. Kiedy dzisiaj powtórzy się ten moment, niech każdy z nas umie powiedzieć Panu, bez hałasu słów, że nic nie zdoła nas od Niego oddzielić, że Jego gotowość - bezbronna - pozostania pod postaciami tak kruchymi jak chleb i wino uczyniła z nas Jego dobrowolnych niewolników: *praesta meae menti de te vivere, et te illi semper dulce sapere*, spraw, żebym zawsze czerpał z Ciebie życie i rozkoszował się zawsze słodyczą Twojej miłości. (*To Chrystus przechodzi, 90*).

2. Dlaczego jest ważne?

Konsekracja jest ważna, ponieważ we Mszy świętej jest ona realizacją sakramentu Eucharystii, przez który chrześcijanie wchodzą w „komunię z Chrystusem prawdziwie obecnym w

konsekrowanym chlebie i winie” (*Papież Franciszek, Katecheza o Mszy Świętej*). Kościół sprawował ten sakrament od samego początku, jak mówi Pismo Święte: „Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach” (Dz 2, 42). Praktyka ta była odpowiedzią na pragnienie samego Jezusa Chrystusa z Ostatniej Wieczerzy: «to czyńcie na moją pamiątkę» (Łk 22, 19; 1 Kor 11, 24-25). Tymi słowami Jezus prosi swoich uczniów, aby przyjęli dar Jego sakramentalnej obecności i powtarzali go «aż przyjdzie» (1 Kor 11, 26).

Sakrament Eucharystii nie jest prostym przypomnieniem wydarzenia, które miało miejsce w historii. Jest to «*uaktualnienie*» «*pamiątki* Chrystusa, Jego życia, śmierci, zmartwychwstania i Jego wstawiania się u Ojca» (*Katechizm*, nr 1341) poprzez celebrację liturgiczną. Dlatego mocą Ducha

Świętego i słów Chrystusa, zawartymi w konsekracji, «Chrystus *uobecnia* się rzeczywiście, chociaż w sposób tajemniczy» (*Katechizm*, 1357) wśród ludzi, aby byli w komunii z Nim i ze sobą nawzajem. Jak przypomniał święty Jan Paweł II, «Eucharystia, pojęta jako zbawcza obecność Jezusa we wspólnocie wiernych i jako jej pokarm duchowy, jest czymś najcenniejszym, co Kościół posiada na drogach historii» (Encyklika *Ecclesia de Eucharistia*, 9).

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Zakończmy ten czas modlitwy. Pamiętajcie - rozkoszując się w głębi duszy nieskończoną dobrocią Bożą - że dzięki słowom Konsekracji Chrystus stanie się rzeczywiście obecny w Hostii, ze swoim Ciałem, Krwią, Duszą i Bóstwem. Adorujcie Go ze czcią i pobożnością; odnówcie w Jego obecności szczere

ofiarowanie swojej miłości;
powiedzcie Mu bez lęku, że Go
kochacie; podziękujcie Mu za ten tak
pełen czułości codzienny dowód
miłosierdzia i wzmagajcie w sobie
pragnienie przystępowania z
ufnością do Komunii świętej.
Zadziwia mnie ta tajemnica Miłości:
Pan wybiera moje nędzne serce jako
sвій tron, żeby mnie nie opuszczać,
jeśli tylko ja sam nie oddalę się od
Niego.

Pocieszeni obecnością Chrystusa,
posileni Jego Ciałem, będziemy
wierni w tym życiu doczesnym, a
potem w niebie, obok Jezusa i Jego
Matki, zostaniemy nazwani
zwycięzcami. *Gdzież jest, o śmierci,
twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o
śmierci, twój oścień? Bogu niech będą
dzięki za to, że dał nam odnieść
zwycięstwo przez Pana naszego
Jezusa Chrystusa. (To Chrystus
przechodzi, 161).*

Cud miłości: *oto prawdziwy chleb synów*. Jezus, Jednorodzony Syn Przedwiecznego Ojca, ofiaruje się nam jako pokarm. I ten sam Jezus Chrystus, który tutaj nas wzmacnia, oczekuje nas w niebie jako *współbiesiadników, współdziedziców i przyjaciół*, ponieważ ci, którzy się *posilają Chrystusem, umrą śmiercią ziemską i doczesną, lecz żyć będą wiecznie, bowiem Chrystus jest życiem nieprzemijającym*.

Szczęście wieczne dla chrześcijanina, który pokrzepia się ostateczną manną Eucharystii, zaczyna się już teraz. To, co dawne, przeminęło. Zostawmy z boku to, co przemijające; niech wszystko będzie dla nas nowe: *serca, słowa i czyny*.

To jest właśnie Dobra Nowina. Jest to *nowość*, nowina, ponieważ mówi nam o głębi Miłości, której wcześniej nawet nie przeczuwaliśmy. Jest *dobra*, ponieważ nie ma nic lepszego

niż zażyłe zjednoczenie z Bogiem, Dobrem nad dobrami. Taka jest *Dobra Nowina*, ponieważ w pewien sposób, którego nie da się opisać, jest dla nas zadatkami życia wiecznego. (*To Chrystus przechodzi*, 152).

3. W którym momencie Mszy świętej ma to miejsce?

Msza święta odprawiana jest od początków Kościoła i składa się z dwóch części: „Liturgii Słowa” i „Liturgii Eucharystycznej”. „Liturgia Słowa” polega na głoszeniu i słuchaniu Słowa Bożego poprzez czytania przewidziane przez Kościół. Następnie „Liturgia Eucharystyczna” obejmuje ofiarowanie chleba i wina, anaforę, czyli modlitwę eucharystyczną, która zawiera formułę konsekracji, oraz komunię (por. *Katechizm*, nr 1345 - 1355).

Zasadniczymi i niezbędnymi elementami, aby mogło się dokonać przeistoczenie, są: chleb z mąki

pszennej i wino z winogron, znane jako „postacie eucharystyczne”; oraz słowa konsekrujące wypowiedziane przez kapłana celebransa *in persona Christi*. Te słowa to:

On to w dzień przed męką wziął chleb w swoje święte i czcigodne ręce,

podnosi oczy,

podniósł oczy ku niebu, do Ciebie, Boga, swojego Ojca wszechmogącego, i dzięki Tobie składając, błogosławił, łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy:

To jest bowiem Ciało moje,

które za was będzie wydane.

Podobnie po wieczerzy wziął ten przesławny kielich w swoje święte i czcigodne ręce, ponownie dzięki

Tobie składając, błogosławił, i podał swoim uczniom mówiąc:

Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:

To jest bowiem kielich Krwi mojej

nowego i wiecznego przymierza,

która za was i za wielu będzie wylana

na odpuszczenie grzechów.

To czyńcie na moją pamiątkę.

(Kanon Rzymski)

Mocą słów, którymi Chrystus ustanowił Eucharystię i Jego działania przez kapłana, wraz z mocą Ducha Świętego, Jego Ciało i Krew są sakramentalnie obecne pod postaciami chleba i wina (por. *Katechizm*, 1353). „Chrystus ustanowił sakrament Eucharystii w wieczór Wielkiego Czwartku. Pragnął, aby Jego ofiara była

ponawiana, w sposób bezkrwawy, za każdym razem, kiedy kapłan wypowiada nad chlebem i winem słowa konsekracji. Miliony razy od dwóch tysięcy lat w najskromniejszej z kaplic, jak i w najokazalszej z bazylik czy katedr zmartwychwstały Pan daje się swojemu ludowi” (Benedykt XVI, Homilia wygłoszona w Paryżu, 13 września 2008 r.).

Teksty do medytacji świętego Josemarí

Msza święta - powtarzam - jest działaniem Bożym, trynitarnym, nie ludzkim. Kapłan, który ją odprawia, wypełnia zamiary Pana, używając swojego ciała i głosu. Nie działa jednak w imieniu własnym, lecz *in persona et in nomine Christi*, w Osobie i w imię Chrystusa. (*To Chrystus przechodzi*, 86).

Ten stale odnawiany cud
Najświętszej Eucharystii posiada
wszystkie cechy sposobu działania

Jezusa. Prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, Pan nieba i ziemi ofiaruje się nam jako pokarm w sposób najbardziej naturalny i zwyczajny. Tak wyczekuje naszej miłości od prawie dwóch tysięcy lat. To wiele czasu, a zarazem niewiele: ponieważ tam, gdzie jest miłość, dni uciekają szybko (...). Z miłości oraz po to, by nauczyć nas kochać, Jezus przyszedł na ziemię i pozostał wśród nas w Eucharystii. *Umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłował*- tymi słowami święty Jan rozpoczyna opis tego, co się wydarzyło w ową wigilię Paschy, kiedy Jezus - jak pisze święty Paweł - *wziął chleb i dzięki uczyniwszy, połamał i rzekł: To jest Ciało moje za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę!*" Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: *«Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pic będziecie, na moją pamiątkę!»* (1 Kor 11, 23-25) (*To Chrystus przechodzi*, 151).

4. Kto może dokonać „konsekracji”?

W każdej celebracji liturgicznej wszyscy wierni uczestniczą czynnie. „Celebruje cała *wspólnota*, Ciało Chrystusa zjednoczone ze swoją Głową”. (*Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 1140). Każdy członek jest jednak powołany do pełnienia określonej roli, ponieważ «nie wszystkie członki spełniają tę samą czynność» (Rz 12, 4). Konsekracji dokonuje właściwie kapłan, który jako «postać Chrystusa wypowiada te słowa, ale ich skuteczność i łaska pochodzą od Boga» (święty Jan Chryzostom, *De proditioe Iudae*, *homilia* 1, 6). Istotnie, poprzez *sakrament święceń kapłańskich* prezbiterzy otrzymują łaskę, która uzdalnia ich do sprawowania aktów kultu, zwłaszcza konsekracji eucharystycznej, w służbie pozostałym wiernym.

Nie oznacza to, że reszta ludu nie odgrywa ważnej roli, ponieważ «pełne i czynne uczestnictwo całego ludu [...] jest bowiem pierwszym i niezastąpionym źródłem, z którego wierni czerpią prawdziwie chrześcijańskiego ducha»

(*Sacrosanctum Concilium*, 14). W tym sensie, chociaż wierni nie mogą dokonać konsekracji, ich rola jest fundamentalna. „Sprawowanie Eucharystii jest bowiem czynnością całego Kościoła, w której każdy powinien w pełni wykonywać wyłącznie tylko to, co należy do niego z natury rzeczy, ze względu na jego stopień w ludzie Bożym. Stąd również należy bardziej zwracać uwagę na pewne zasady celebracji, o które w ciągu wieków mniej dbano. Lud ten jest bowiem ludem Bożym, nabytym Krwią Chrystusa, przez Pana zgromadzonym, Jego słowem karmionym, ludem powołanym do tego, aby przedstawiał Bogu prośby całej ludzkiej rodziny; jest ludem,

który w Chrystusie dzięki czyni za misterium zbawienia, składając Jego Ofiarę; wreszcie ludem, który przez Komunię Ciała i Krwi Chrystusa zrasta się w jedno” (OWMR, nr 5).

*Teksty do medytacji świętego
Josemarí*

Zbawcze pośrednictwo między Bogiem i ludźmi trwa w Kościele przez Sakrament Kapłaństwa, który uzdalnia — przez swój charakter i łaski z nim związane — do działania w roli ministrów Jezusa Chrystusa na korzyść wszystkich dusz. *To, że jeden może spełniać pewien akt, którego drugi nie może, nie pochodzi z różnicy w dobroci lub w źle, tylko z władzy nabytej, którą jeden posiada drugi nie. Dlatego, ponieważ świecki nie otrzymuje władzy konsekracji, nie może dokonać przeistoczenia jakakolwiek byłaby jego dobroć osobista* [święty Tomasz, In IV Sent. d.13, q.1, a.1] (*Kochać Kościół*, 14).

Nasz Pan, Jezus Chrystus, jakby jeszcze nie wystarczały wszystkie inne dowody Jego miłosierdzia, ustanawia Eucharystię, żebyśmy mogli mieć Go zawsze blisko, a także dlatego, że - o ile możemy to pojąć - Ten, który niczego nie potrzebuje, poruszony swoją Miłością, nie chce obyć się bez nas. Trójca zakochała się w człowieku wyniesionym do porządku łaski i uczynionym na Jej *obraz i podobieństwo*; odkupiła go z grzechu - z grzechu Adama, który spadł na całe jego potomstwo, oraz z osobistych grzechów każdego człowieka - i gorąco pragnie zamieszkiwać w naszej duszy: *Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do Niego, i będziemy u niego przebywać.*

Ten trynitarny strumień miłości do ludzi uwiecznia się w najwspanialszy sposób w Eucharystii. Przed wielu laty nauczyliśmy się wszyscy z

katechizmu, że Najświętsza Eucharystia może być rozważana jako Ofiara i jako Sakrament; i że Sakrament ukazuje się nam jako Komunia i jako skarb na ołtarzu: w tabernakulum. Kościół poświęca tajemnicy eucharystycznej, Ciała Chrystusa - *Corpus Christi*, obecnemu we wszystkich tabernakulach świata, jeszcze jedno święto. Dziś, w Wielki Czwartek, zwrócimy uwagę na Najświętszą Eucharystię, Ofiarę i pokarm, na Mszę świętą i na Komunię świętą.

Mówiłem o trynitarnym strumieniu miłości do ludzi. A gdzie można ją dostrzec lepiej niż we Mszy świętej? Cała Trójca bierze udział w świętej ofierze ołtarza. Dlatego tak bardzo lubię w kolekcie, sekrecie i w modlitwach po Komunii powtarzać na zakończenie te słowa: *Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna - zwracamy się do Ojca - który z Tobą żyje i króluje w jedności*

Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

We Mszy świętej modlitwa do Ojca staje się nieustanna. Kapłan reprezentuje wiecznego Kapłana, Jezusa Chrystusa, który jest zarazem Ofiarą. A działanie Ducha Świętego we Mszy jest równie niewysłowione i realne. *Mocą Ducha Świętego* -pisze święty Jan Damasceński - *dokonuje się przemiana chleba w Ciało Chrystusa. (To Chrystus przechodzi, 84-85).*

5. Czy można konsekrować Eucharystię poza Mszą świętą?

Liturgia eucharystyczna, w której dokonuje się konsekracja eucharystyczna, jest nierozdzielnie związana z obrzędem Mszy świętej. „Msza święta składa się jakby z dwóch części, mianowicie z liturgii słowa i z liturgii eucharystycznej, które tak ściśle łączą się ze sobą, że stanowią jeden akt kultu. Albowiem

we Mszy świętej zostaje zastawiony zarówno stół słowa, jak i Chrystusowego Ciała, z którego wierni czerpią naukę i pokarm” (OWMR, 28).

*Teksty do medytacji świętego
Josemarí*

Widzę siebie jako biednego ptaszka, który — przyzwyczajony jedynie przelatywać z drzewa na drzewo lub co najwyżej na balkon trzeciego piętra... pewnego dnia swego życia zdobył się na odwagę, by dolecieć aż na dach skromnego domu, któremu daleko było do drapacza chmur...

Ale oto naszego ptaszka porywa orzeł — wziął go przez pomyłkę za młode własnego gatunku — i w jego potężnych szponach ptaszek unosi się wysoko, bardzo wysoko, ponad góry i śnieżne szczyty, ponad białe, błękitne i różowe chmury, i jeszcze wyżej, aż będzie spoglądać prosto w słońce... Wówczas orzeł, puszczając

ptaszka, mówi do niego: no, dalej,
leć...!

— Panie, obym już więcej nie latał
tuż nad ziemią! Oby zawsze
oświecały mnie promienie boskiego
Słońca — Chrystusa — w Eucharystii!
Obym nie przerwał swojego lotu,
dopóki nie znajdę spoczynku w
Twoim Sercu! (*Kuźnia*, 39).

Warto się zainteresować:

Katecheza papieża Franciszka o Mszy
świętej

Adhortacja apostolska Benedykta XVI
Sacramentum caritatis

Katechezy papieża Franciszka o
Sakramentach

Encyklika Jana Pawła II *Ecclesia de
Eucharistia*

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/czym-jest-konsekracja-w-mszy-swietej/> (26-03-2025)